

Johannes Müller is geboren op 20 januari 1887 in Raamsdonk. Hij was de zoon van Theodorus Marli Muller (1850) en Theodora Heinst (1849).

Hij vertrok naar Nederlands Indië en trouwde op 6 juni 1922 in Bandung met Constance Antonia Hermine van Deursen (1886, Banda Neira). Johannes was opvoedend ambtenaar en werd in september 1938 vanuit Batavia overgeplaatst naar Blitar waar hij ging werken bij 's Lands opvoedingsgesticht.

Geplaatst te Blitar, als opvoedend ambtenaar bij 's Lands opvoedingsgesticht, mr. J. Muller van Batavia.

Hij werd als hopman actief bij de Scoutinggroep in Blitar en werd adviseur van het afdelingsbestuur. De padvindsters en padvindster van Blitar hielden in februari 1939 een kampvuur ter ere van de verjaardag van BP. De padvindsters o.l.v. Groepsleider Mr. Muller gaven diverse demonstraties. Hopman van der Mull opent het kampvuur met een aantal scouts. Het feest werd afgesloten door Hoppie Martijn. Zendeling Philip van Akkeren en zijn vrouw Ans, leidster van de Blauwe Driehoekclub en haar meisjes waren aanwezig.

De padvindsters van Kediri 1 zijn eind mei 1939 te gast bij de scouts in Blitar. Er worden onder andere patrouillewedstrijden o.l.v. groepsleider Mr. Muller gehouden. Ook Hopman van der Mull was actief met het programma. De padvindsters van Blitar hebben een prachtig clubhuis nl. de voormalige normaalschool waar ze de beschikking hebben over een gymnastieklokaal en sportvelden. In 19 juni 1939 komt de trekkende vlag naar Blitar. Mr. Muller was hierbij aanwezig. De vlag werd op 6 augustus 1937 door Lady Baden Powell op de Jamboree in Vogelenzang overhandigd aan de afdeling uit Vlissingen, die voorgesteld had om een padvindstersvlag door heel Nederland te laten trekken. Nadat de vlag 83 plaatsen in Nederland had aangedaan, ging ze naar West-Indië en kwam weer in Nederland terug waar ze aan een leidster uit Soerabaja werd meegegeven voor een tocht door Nederlands-Indië. Op zaterdag 11 september 1938 werd de vlag, vergezeld van een oorkonde in een keurige gebrandschilderde doos officieel met padvindstersceremonie aan de Hoofdcommissaresse van het Meisjes Gilde in Nederlands-Indië uitgereikt.

In januari 1940 wordt Annette de Ceuninck van Capelle als leidster bij de welpenhorde van groep 1 in Blitar geïnstalleerd. De groep ging regelmatig op kamp en hiervan verschenen in de krant soms kort verslagen, zoals een kamp in maart 1940 vlakbij c/o Ngoesri, Wlingi en in oktober 1940 bij sf. Soemerdadi. Tijdens de mobilisatie werd Scouting voorbereid op hulpverleningstaken. Muller vormde met de padvindsters de opsporingsdienst. Er werd in april '41 een oefening met het Rode Kruis gehouden.

Aan het eind van de oorlog zat hij in kamp Baros 6 en was op dat moment een jongenskamp. Het lag in het zuidelijk stadsdeel van Tjimahi, aan weerszijden van de Barosweg en was eerder een krijgsgevangenkamp en vrouwenkamp, maar op 20 juli 1944 werden alle vrouwen verplaatst naar het Bloemenkamp in Bandjoebiroe.. Het kamp bestond uit twee delen aan weerskanten van de Barosweg: aan de westzijde het "Willemstraat-gedeelte" en

aan de oostzijde de “Baroskant”. In dit kamp waren ruim duizend jongens van 11 tot 20 jaar samen met enkele honderden volwassenen opgesloten. Dit kamp was het enige in Nederlands Indië dat voor verreweg het grootste deel bestond uit jongeren, waarvan de jongsten 11 jaar waren. Het kamp bestond uit een groot aantal huisjes/barakken met ieder 10-12 jongens. Het was waarschijnlijk een van de meest humane kampen. Al de jongens in dit kamp waren uitgekozen om zware arbeid te verrichten, zoals goederentreinen laden en lossen, landbouwvelden ompatjoelen, overleden geïnterneerden begraven en andere soortgelijke werkzaamheden. Een gelukkige omstandigheid voor dit kamp was het relatief grote aantal leraren, jeugdleiders en predikanten die in staat waren goede leiding te geven. In het kamp werden scoutingactiviteiten aangeboden aan de jongens. Of hij actief was bij Scouting in het kamp is niet bekend.

Zijn vrouw is overleden op 1 maart 1945 in kamp Ziekenzorg in Solo. Ze werd herbegraven op het Nederlands Ereveld Kalibanteng. Na de oorlog keerde Johannes terug naar Nederland en ging wonen in Nijmegen.

Meer informatie

[Registratie Johannes Muller op 20 januari 1887 » Open Archieven](#)

[Registratie Johannes Muller op 20 januari 1887 » Open Archieven](#)

[De Preanger-bode » 06 jun 1922 - Art. 16 | Delpher](#)

[Constance Antonia Hermine Muller-van Deursen | Oorlogsgravenstichting](#)

[De Indische courant » 14 feb 1939 - Art. 263 | Delpher](#)

[De locomotief » 30 sep 1938 - Art. 202 | Delpher](#)

[De Indische courant » 24 feb 1939 - Art. 272 | Delpher](#)

[Soerabaijasch handelsblad » 24 feb 1939 - Art. 214 | Delpher](#)

[De Indische courant » 27 mei 1939 - Art. 233 | Delpher](#)

[Soerabaijasch handelsblad » 27 mei 1939 - Art. 147 | Delpher](#)

[De Indische courant » 01 jun 1939 - Art. 205 | Delpher](#)

[De Indische courant » 20 jun 1939 - Art. 219 | Delpher](#)

[Soerabaijasch handelsblad » 29 maa 1940 - Art. 263 | Delpher](#)

[Soerabaijasch handelsblad » 16 okt 1940 - Art. 222 | Delpher](#)

[De Indische courant » 22 apr 1941 - Art. 123 | Delpher](#)

[Soerabaijasch handelsblad » 07 mei 1941 - Art. 234 | Delpher](#)

[Tjimahi \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Baros 6 \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.